

(Словѣнитѣ въ Македония и Еллада много по-късно били покорени на Византия отъ военачалника Ставраки, родомъ словѣнинъ; върху туй говори Теофанъ).

На иджщата година, понеже мирътъ билъ вече нарушенъ съ българитѣ, императорътъ пакъ въоръжилъ 12 хиляди конница и ги испратилъ съ флотата въ България, а той самъ се опитилъ по сухо да пази проходите. Нъ флотата му около Месемврия била разрушена отъ бурята и той се принхдилъ да се върне. Церигъ, като подозиралъ, че има прѣдатели около си, писалъ на императора, че желае да избѣгне при него, за което му изисквалъ писма за свободно прѣминаване, а при туй го питалъ, кои му сж приятелитѣ българи, на които би могълъ да има довѣрие да открие намѣрението си, за да му съдѣйствуватъ на планътъ. Императорътъ оглушѣлъ и му писалъ имената на българскитѣ шпиони. Телерихъ всичкитѣ избилъ. Константинъ, като се научилъ за туй, отъ ядъ за глупавата постъжка, си скубалъ космитѣ отъ главата. За да отмъсти на Цериго императорътъ прѣдприелъ пакъ походъ, нъ по пѣтя за България, заболѣлъ и не се върналъ живъ (775 г.).

Дадохме мѣсто на непрѣкъснатитѣ походи, прѣдприемани отъ Византия срѣщу младата българска държава, за да си съставимъ понятие до каква степенъ империята чувствувала тѣжестта на българското оржие. Сега искала Византия да поправи грѣшката си, че отстъпила земи на българитѣ въ Мизия, нъ вече било късно. Тя гледала поне да укроти българитѣ и отчасти ѝ се удало, благодарение на вжтрѣшнитѣ раздори, които кипѣли между виднитѣ родове на българското болярство, което още било мощно. И до като продължавали распритѣ съ боляритѣ и хана, може би поради убийството на дворцовитѣ византийски привърженици, Церигъ билъ заставенъ да бѣга въ Цариградъ (777 г.). Тамъ билъ приетъ любезно отъ императора Льва, билъ покръстенъ, възвишенъ въ чинътъ на патриции и ожененъ за братовчедката на прѣкрасната императрица Ирина.

Кардамъ е приемникътъ му. Той отначело, както се види, се загрижилъ да умири вжтрѣшнитѣ размирици. За това не ни се извѣстуватъ вече нахълтвания въ Тракия. Императрицата Ирина, заедно съ сина си Константина VI и многочисленна войска обиколила тракийскитѣ владѣния, достигнала до Пловдивъ и възобновила много крѣпости, които били опустошени